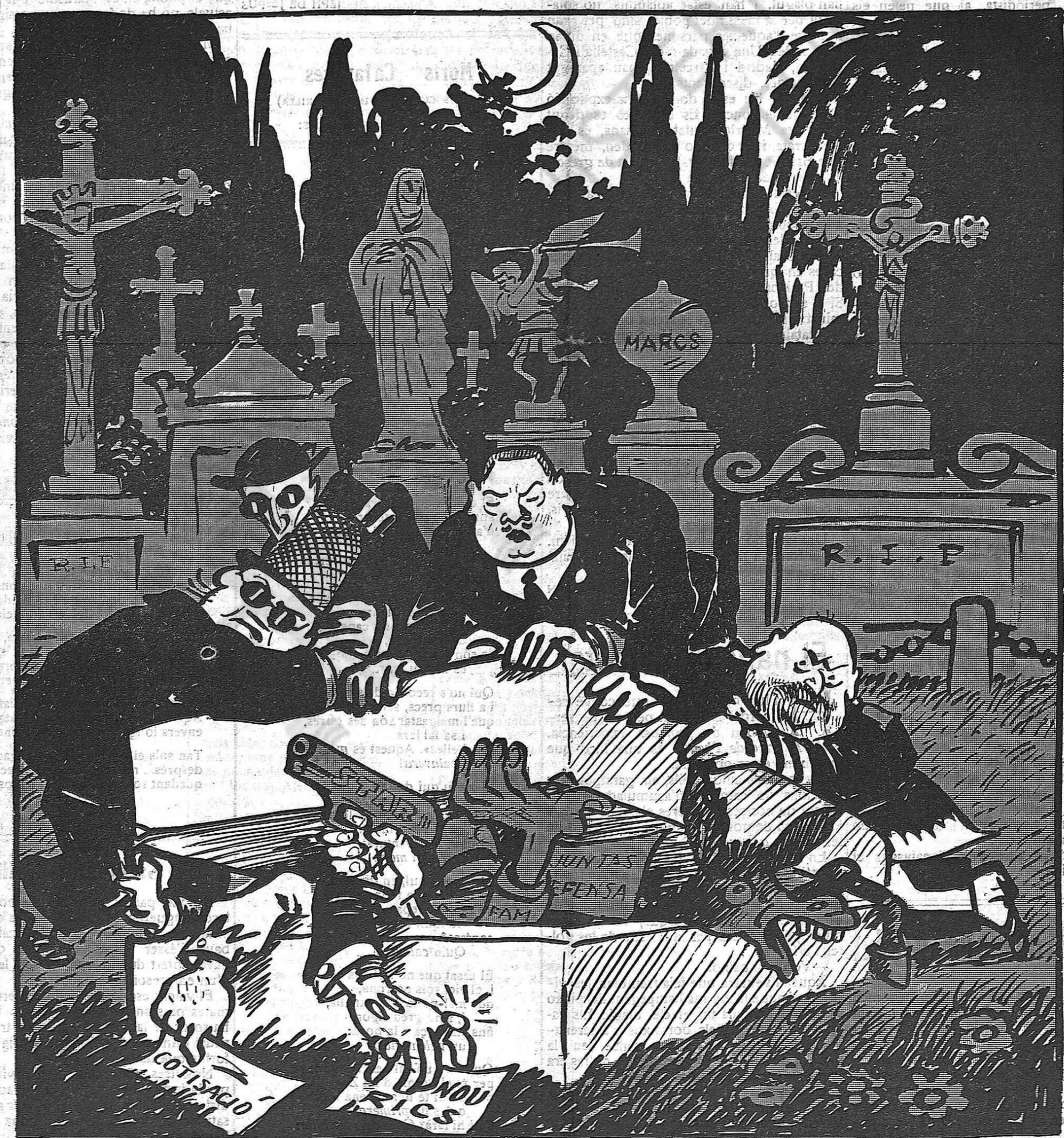
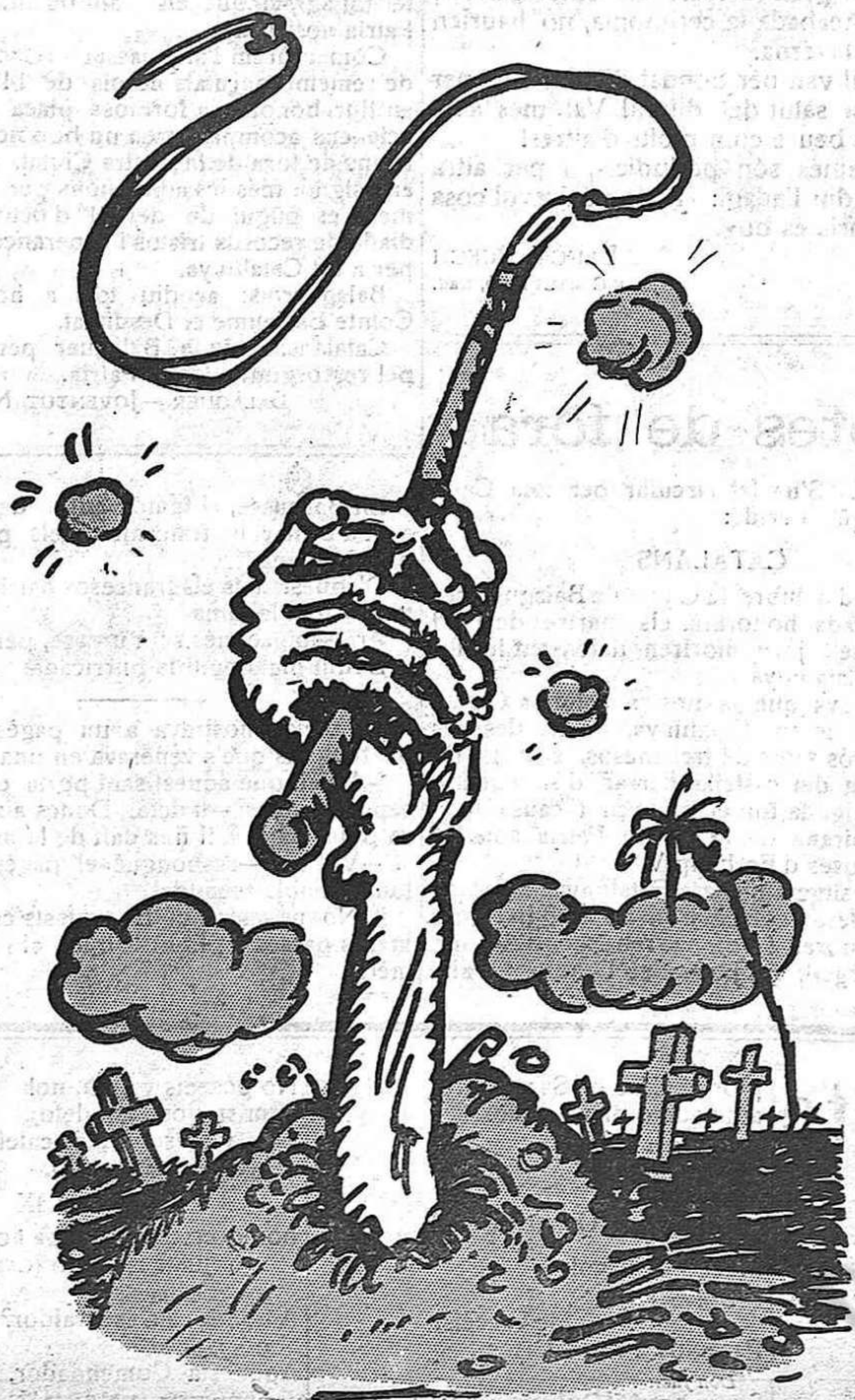

(0/38)

La Campana de Gracia

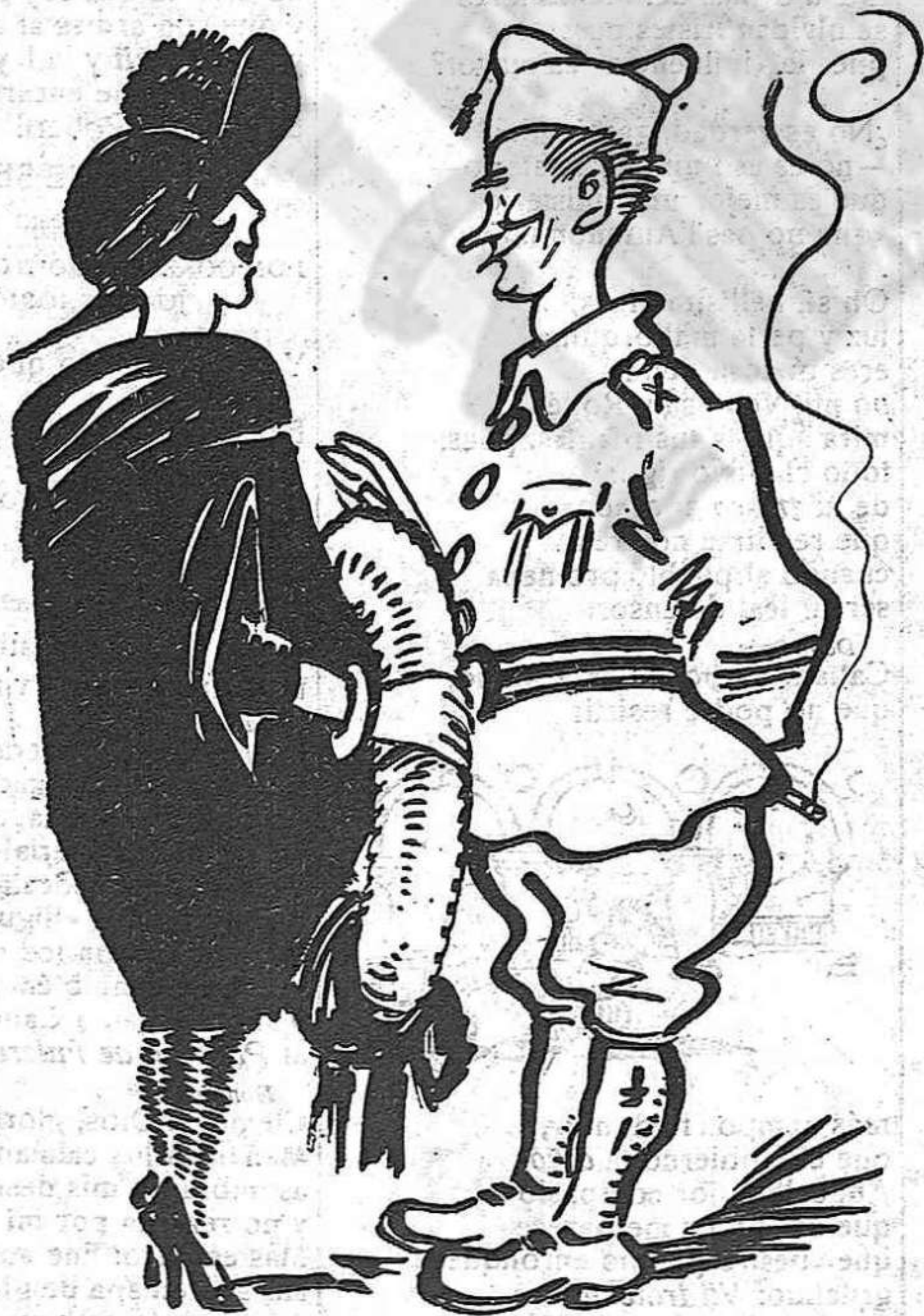

Del cementiri africà

El gest dels morts

Dia de difunts

—Res de corones funeràries, senyora. Ara només estem per corones de llorer.. No veu que tot són glòries?

Una escena del "Tenorio"

—Su vago contorno medra...
Pero don Juan no se arredra!

A un amic de fora

QUE PENSA VENIR A BARCELONA PER UNA QUINZENA

Dius que has de vení uns quants dies aquí, per negocis? Gran és l'alegria que'm dones amb la notícia. Ja saps que seràs ben rebut sempre i que a casa hi trobaràs tot lo que tu necessitis durant el temps, curt o llarg, que estiguis entre nosaltres; però, aquest punt desllindat, haig de fer-te una advertència una mica interessant.

A Barcelona, avui dia, començant pel vulgar pa i finalitzant per l'aigua, tot està falsificat. El sucre que's ven no és sucre, la llet és un líquid blanc que en sa vida ha vist cap vaca, les butifarres les fan amb raspadures de suro i carn de gos i de gat, el peix sol tenir sis mesos, els ous «del dia», tres anys; en fi (per no molestar-te amb detalls tan repugnants) que en el ram de subsistències, lo que no està adulterat és passat, o put a pólvora o té gust de solimany.

Tu diràs: Doncs com dimontri podeu viure, condemnats a menjà aquestes cosotes? Com ho feu per no entregar l'ànima a Déu, tots en globo? Com?... Ah, benivolgut company! La constància, la paciència!... Poc a poc, un dia un grau, després dos i després quatre, ens hi hem anat entrenant de tan perfecta manera, que avui ja el verí no'ns fa cap efecte: som immunes, el nostre cos s'hi ha avesat, i el mateix ens té un got d'aigua, que un trago de sal-fumant, que una truita de garrofes, que un puré de llargandaix.

Però tu ets una altra cosa; tu, pobre amic, no hi estàs acostumat a aquestes tractes, i si de prompte, al baixar, tenies que subjectar-t'hi, què passaria?... Qui sap!

Per lo tant, jo t'ho aconsello, quan vinguis, porta't un sac d'aliments purs, del teu poble: porta't deu o dotze pans, unes quantes llonganices, ous frescos assegurats, un pernil, quatre formatges... tot lo que tu comprendràs que necessites per viure el temps que penses estar instal·lat a Barcelona, doncs, de no fer-ho així, ail, si arribes aquí el dimecres, l'avis per endavant, mengis a casa o a fora, el divendres... al calaix!—C. GUMÀ

REPICS

Mestre Puig i Cadafalch se n'ha anat a passar uns quants dies a les cimes alteroses del Pirineu català.

Està vist. El president no'n té prou encara amb ésser president. Vol imitar les gestes heroïques de Rotllant.

I ha anat a llençar la barra de ferro. O la barra de la Lliga, que no és ben bé lo mateix, però que per a una paròdia té més aires de comicitat.

De fonts radicals recullim la següent nova: «Pronto volverá a salir a la calle La Revolución.»

Si ha d'ésser com les altres que'ns han donat a conèixer els «legionarios» del senyor Miliano, val més que no vingui.

Tropes que marxen. Un inspector de policia ha telegrafiat al Governador, des de Vic, dient que s'ha celebrat amb gran entusiasme la despedida a les tropes que allí hi havia, i que han marxat a Jaén. Comprenem l'entusiasme.

Un jesuïta que deu estar molt de broma, el pare Vilarino, ha publicat un «Devocionario Militar» ple de consells i d'oracions.

El dedica, naturalment, als soldats que van a la guerra.

I en la dedicatòria, que és d'allò més castiga i campetxana, exclama el jesuïta dirigint se al «quinto»:

«Este libro es reducido y lo puedes llevar en tu bolsillo o en tu mochila; donde llevas el tabaco.»

Ja estem veient que, com el tabaco, se n'anirà en fum.

El consell més cristià d'aqueix llibre deuria ésser un que digués: «El quinto no matar.»

Això seria devoció i el demés són romanços.

Llegim i restem astorats: «Ayer en el Gobierno Civil fué inaugurada una estafeta de...»

Estafetes... al Govern Civil? Devia ésser amb caràcter de detingut; o sinó seria el comble de la poca-vergonya!...

Determinats diaris de Barcelona han dit que devem agrair an En Cambò el que'l Govern ens hagi aixecat la censura.

Conformes. Però fent constar que amb molta més efusió li agrairíem l'aixecada de la censura, si abans no'ns hagués aixecat... la camisa.

Pobre ex rei Carles d'Habsburg! Una intentona seva per a tornar al candelero d'Hongria, ha fracassat per complert.

En Carlets i la seva dona han sigut empresonats i segurament seran aconduïts a una illa deserta.

Adeu per a sempre monarquia fulera! Ara que les «corones» van barates, serà qüestió de comprar-ne una, i el dia dels Morts enviar-la a Budapest.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, CARRER del Olm, número 8